

[Køpke Christensen]

mando placeres i Odense – midt i landet – med kun få timers kørsel til Vedbæk?»

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 505.

Svar (20/2 90):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Forsvarskommandoen har i den givne anledning oplyst, at Vestre Landsdelskommando på årsbasis anvender et beløb på ca. 190.000 kr. inkl. time- og dagpenge i forbindelse med rejseaktiviteter til og fra Forsvarskommandoen.

Det fremgår af mine besvarelser af d.d. på spørgsmål nr. S 505 og S 507, at den fremtidige struktur, bemanding og placering af Hærkommandoen endnu ikke er fastlagt. En direkte sammenligning mellem nuværende landsdelskommandoer og den fremtidige hærkommando er ikke mulig.

Spm. nr. S 510

Til *miljøministeren* (13/2 90) af:

Leif Hermann (SF):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at sikre forsyningen med brugsvand på Sjælland samt sikre vandløb og vådområder mod udtørring og tilgroning som følge af sænket grundvandsstand?»

Begrundelse

Til golfbaner i bl.a. Frederiksborg Amt og Roskilde Amt er søgt privat vandindvinding på 20.000 m³ pr. golfbane i år. Grundvandsstanden i disse områder er visse steder sænket med over 10 m og de fleste steder med mellem 5 og 10 m.

Mange vandløb er vandlidende i sommerperioden. I f.eks. Nivå Bugts opland, hvor den ene ansøgte golfbane befinder sig, kræver recipientkvalitetsplanen, at der pumpes grundvand op i Humlebækken og i Nivåen for at holde sommervandføringen.

I Fredensborg-Humlebæk Kommune, hvor den ene ansøgte golfbane befinder sig, er der på Geodætisk Instituts kort fra 1970 67 søer og moser med arealer på henholdsvis over 1.000 m² pr. sø og 5.000 m² pr. mose. Disse er alle om-

fattet af naturfredningslovens § 43. I 1984 er kun 18 af disse vådområder uberørte. Tilsvarende forhold findes i hele hovedstadsregionen. Tilgroning som følge af sænket grundvandsstand er én af årsagerne til denne udvikling.

Privat vandindvinding fritager endvidere ejeren for vandafgift, hvilket tilskynder til overforbrug.

Svar (21/2 90):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har svaret følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»For at opnå en bæredygtig balance i udnyttelsen af det hydrologiske kredsløb er der især to forhold ved vandindvinding, der skal tillægges afgørende vægt.

Det ene er påpasselighed med, hvor indvindingsboringerne placeres, og det andet er mængden af vand, der oppumpes fra de enkelte boringer.

Vandindvindingsboringernes placering i forhold til de sårbare områder er af helt afgørende betydning for konsekvensen af vandindvinding, idet man som tommelfingerregel kan sige, at jo længere væk en boring ligger fra et sårbart område, jo mindre er risikoen for, at indvindingen medfører skade på recipienten.

Det vigtigste administrative værktøj til at opnå en bæredygtig balance i det hydrologiske kredsløb er planlægning, specielt amternes vandindvindings- og recipientplanlægning.

Miljøministeriet lægger i godkendelserne af disse planer afgørende vægt på, at udnyttelsen sker på en sådan måde, at der tages størst muligt hensyn til recipienterne, samt at der er overensstemmelse mellem de mål, der er opstillet i recipientkvalitetsplanen, og de konsekvenser, dette måtte få i vandindvindingsplanen. I hovedstadsområdet er det f.eks. med den nuværende vandindvindingsstruktur klart, at målene for recipienterne ikke vil kunne opfyldes, medmindre vandforbruget nedsættes drastisk. Hovedstadsrådet har derfor bl.a. udlagt nogle beskyttelseszoner omkring de sårbare områder, hvori der normalt ikke vil kunne gives tilladelse til vandindvinding. Samtidig er der lagt en køreplan for nedsættelse af vandforbruget og sket en klar prioritering mellem de forskellige forbrugskategorier, således at den almene vandforsyning og naturinteresserne vejer tungest.